

การศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาพพจน์ ในบทเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทย*

Received: 7 March 2026

Revised: 16 April 2026

Accepted: 22 May 2026

อิสริยา พาที**

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากบทเพลงยอดนิยมภาษาเกาหลีและภาษาไทยอย่างละ 80 เพลง รวม 160 เพลง วิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยกรอบภาพพจน์ 16 ประเภท และนับความถี่การปรากฏของภาพพจน์ในเนื้อเพลง ผลการวิจัยพบว่าบทเพลงภาษาเกาหลีพบภาพพจน์รวม 522 ครั้ง และบทเพลงภาษาไทยพบ 512 ครั้ง ทั้งสองภาษามีอุปลักษณะเป็นภาพพจน์หลักร่วมกัน อย่างไรก็ตาม บทเพลงภาษาเกาหลีมีแนวโน้มเด่นด้านการใช้สัญลักษณ์ รวมถึงการเลียนลักษณะและสัทพจน์มากกว่าบทเพลงภาษาไทย สะท้อนให้เห็นถึงการสร้างอารมณ์ผ่านบรรยากาศและภาพรวมที่เปิดพื้นที่ให้ตีความ ขณะที่บทเพลงภาษาไทยมีแนวโน้มเด่นในการใช้บุคลาธิษฐานและอติพจน์มากกว่า ถ่ายทอดอารมณ์อย่างตรง ชัดและเข้มข้น นอกจากนี้ ภาพพจน์บางประเภท เช่น การแฝงนัย อวพจน์ สัมพจน์ อุปมานิทัศน์และการอ้างถึง พบว่าเป็นภาพพจน์ที่บทเพลงทั้งสองภาษาไม่นิยมใช้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนของบทเพลง โดยสรุปแล้วงานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นทั้งลักษณะร่วมและลักษณะเฉพาะของการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงของสองภาษาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาภาษาศาสตร์และการเรียนการสอนภาษาเกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวไทยได้

บทความวิจัย

บทคัดย่อ

คำสำคัญ

โวหารภาพพจน์;
เพลงเกาหลี;
เพลงไทย

* งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากทุนพัฒนาอาจารย์ใหม่/นักวิจัยใหม่ กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ติดต่อได้ที่: isariya.p@chula.ac.th

A Comparative Study of Figures of Speech in Korean and Thai Songs^{*}

Isariya Patee^{**}

Received: 7 March 2026

Revised: 16 April 2026

Accepted: 22 May 2026

This study examines and compares the use of figures of speech in Korean and Thai songs. The dataset consists of 160 popular songs, including 80 Korean songs and 80 Thai songs. A quantitative approach was adopted using a framework of 16 categories of figures of speech, and the frequency of each category was analyzed based on song lyrics. The results show that Korean songs contain 522 instances of figures of speech, while Thai songs contain 512 instances. Metaphor is the most frequently used figure of speech in both languages. However, Korean songs exhibit a stronger tendency toward symbolism, as well as mimetic expressions and onomatopoeia, indicating that emotions are often conveyed through atmosphere and holistic imagery that allows greater interpretive openness. On the other hand, Thai songs tend to emphasize the use of personification and hyperbole, reflecting a more direct, explicit, and emotionally intensified mode of expression. Other figures of speech, such as irony, understatement, synecdoche, allegory, and allusion, appear infrequently in both languages and do not function as primary mechanisms for emotional expression in songs. Overall, this study indicates both shared characteristics and language-specific tendencies in the use of figures of speech, which offers important implications for linguistic research and for Korean language teaching and learning among Thai learners.

Research Article

Abstract

Keywords

figures of speech;
Korean songs;
Thai songs

^{*} This research project was funded by the New Faculty/Young Researcher Development Grant, Ratchadaphiseksomphot Endowment Fund, Chulalongkorn University, Fiscal Year 2025.

^{**} Lecturer, Korean Section, Department of Eastern Languages, Faculty of Arts, Chulalongkorn University, e-mail: isariya.p@chula.ac.th

1. บทนำ

ภาพพจน์ หมายถึง การใช้คำหรือสำนวนที่มีลักษณะเฉพาะในการสร้างความหมาย โดยการเปรียบเทียบหรือสร้างภาพที่สามารถกระตุ้นอารมณ์และจินตนาการของผู้รับสาร ซึ่งมักใช้ในงานวรรณกรรมและบทเพลง เพื่อเสริมสร้างความงามและความลึกซึ้งให้กับเนื้อหา การใช้ภาพพจน์ช่วยให้ข้อความมีชีวิตชีวาและน่าสนใจยิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยให้ผู้รับสารสามารถเข้าใจและรู้สึกได้ถึงความหมายหรืออารมณ์ที่ต้องการสื่ออย่างชัดเจน ภาพพจน์มีบทบาทสำคัญในการทำให้นามธรรม เช่น ความรัก ความเศร้า หรือความคิดถึง กลายเป็นภาพที่ผู้รับสารสามารถรับรู้และเข้าถึงได้ง่ายขึ้น ทั้งยังสะท้อนมุมมองและวิถีคิดของผู้ใช้ภาษาในบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้อีกด้วย

บทเพลงเป็นศิลปะที่ผสมผสานทั้งด้านภาษาและดนตรี เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดและประสบการณ์ของมนุษย์ นอกจากเนื้อเพลงจะทำหน้าที่บอกเล่าเรื่องราวแล้ว ยังมีบทบาทในการสร้างความหมายและอารมณ์ผ่านการใช้ภาษาอีกด้วย ผู้แต่งเพลงมักใช้ภาพพจน์เป็นกลไกสำคัญในการสื่อความหมายและอารมณ์ การศึกษาภาพพจน์ในบทเพลงจึงช่วยให้เข้าใจกลวิธีการใช้ภาษาในการสร้างสุนทรียภาพของภาษาได้อย่างลึกซึ้ง

ในปัจจุบัน วัฒนธรรมสมัยนิยมเกาหลีโดยเฉพาะเพลงเกาหลี (K-pop) ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในสังคมไทย ส่งผลให้บทเพลงภาษาเกาหลีไม่ได้ทำหน้าที่เป็นเพียงสื่อเพื่อความบันเทิงเท่านั้น หากยังเป็นสื่อกลางสำคัญในการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมเกาหลีของผู้เรียนชาวไทยอีกด้วย ส่วนบทเพลงภาษาไทยก็สะท้อนอารมณ์และความคิดของสังคมไทยได้อย่างชัดเจนและเหมาะสมสำหรับการศึกษาในเชิงภาษาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม แม้ว่ามิจงานวิจัยที่ศึกษาการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีหรือบทเพลงภาษาไทยอยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นการวิเคราะห์ภาษาใดภาษาหนึ่ง หรือจำกัดอยู่เพียงภาพพจน์บางประเภทเท่านั้น อีกทั้งยังไม่ปรากฏงานวิจัยที่ศึกษาการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทยในลักษณะเปรียบเทียบอย่างเป็นระบบ งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาและเปรียบเทียบการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงของทั้งสองภาษา เพื่อวิเคราะห์ทั้งลักษณะร่วมและลักษณะเฉพาะของการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย

การใช้ภาพพจน์ไม่ได้เป็นเพียงกลวิธีทางภาษาเท่านั้น แต่ยังสะท้อนวิถีคิดและกระบวนการสร้างความหมายของผู้ใช้ภาษาในแต่ละสังคม แม้ว่าภาพพจน์บางประเภทจะปรากฏร่วมกันในทั้งสองภาษา แต่รูปแบบการใช้ ความถี่และบริบทในการใช้อาจแตกต่างกันไปตามพื้นฐานทางวัฒนธรรมและลักษณะการสื่อสาร การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบจึงช่วยให้เห็นทั้งความเหมือนและความแตกต่างของการใช้ภาพพจน์ของทั้งสองภาษาอย่างเป็นระบบและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาเกาหลีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความถี่ของการใช้ภาพพจน์แต่ละประเภทในบทเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะร่วมและลักษณะเฉพาะของการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทย

3. ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 คำนิยามและการจำแนกภาพพจน์

มีนักวิชาการจำนวนมากได้ให้คำนิยามและจำแนกประเภทของภาพพจน์ (Figures of Speech) ในมุมมองที่แตกต่างกัน โดยเพอร์รีน (Perrine, 1956) อธิบายว่าภาพพจน์เป็นกลวิธีทางภาษาที่ช่วยเพิ่มมิติของ ความหมายและอารมณ์ให้แก่ข้อความและจำแนกประเภทสำคัญ เช่น อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน นามนัย สัญลักษณ์ ส่วนเลคอฟและจอห์นสัน (Lakoff & Johnson, 1980) เสนอแนวคิดอุปมาเชิงมโนทัศน์ว่ามนุษย์ ทำความเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรมผ่านสิ่งที่เป็นรูปธรรม เช่น “Time is money (เวลาเป็นเงินเป็นทอง)” ซึ่งสะท้อน ทั้งกลไกทางภาษาและระบบความคิดเชิงวัฒนธรรมที่มองว่าเวลามีคุณค่า

ในบริบทของภาษาไทย ราชบัณฑิตยสถาน (2552) ให้นิยามของคำว่า “ภาพพจน์” ว่าเป็นการกล่าวถึง สิ่งหนึ่งเพื่อสื่อถึงอีกสิ่งหนึ่งและได้จำแนกประเภทที่ใช้อยู่ เช่น อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน สัญลักษณ์ สอดคล้องกับสุจิตรา จงสถิตยวัฒนา (2548) และวิเชียร เกษประทุม (2558) ที่ชี้ว่าภาพพจน์กลุ่มดังกล่าวเป็นประเภท ที่ปรากฏบ่อยในงานวรรณกรรมไทย

ส่วนภาษาเกาหลี สถาบันเกาหลีศึกษา (Academy of Korean Studies, 1991) ได้จำแนกภาพพจน์ ออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่มีลักษณะการเปรียบเทียบ เช่น อุปมา อุปลักษณ์ สัทพจน์ การเลียนลักษณะ ซึ่งสะท้อนลักษณะเด่นของภาษาเกาหลีที่ให้ความสำคัญกับเสียงและการเคลื่อนไหว ส่วนกลุ่มที่สอง คือ กลุ่มภาพพจน์ ที่เน้นย้ำความหมาย เช่น อติพจน์ การแฝงนัย ปฏิพจน์

3.2 งานวิจัยเกี่ยวกับภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทย

จากการสำรวจงานวิจัยที่นำบทเพลงเกาหลีมาใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ พบว่างานวิจัยที่มุ่งศึกษา ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีโดยตรง โดยไม่เปรียบเทียบกับภาษาอื่นยังมีจำนวนค่อนข้างจำกัด งานส่วนใหญ่ ในสาขานี้มักอยู่ในลักษณะการศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างภาษา อย่างไรก็ตาม ยังมีงานวิจัยบางส่วน ที่วิเคราะห์ข้อมูลภายในภาษาเกาหลีเพียงภาษาเดียว เช่น อี (Lee, 2020) ศึกษาการใช้อุปลักษณ์เกี่ยวกับชีวิต และการเดินทางในเพลงคริสเตียนภาษาเกาหลี พบว่ามีการใช้อุปลักษณ์เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ คิมและช็อง (Kim & Chung, 2023) วิเคราะห์เนื้อเพลงของนักร้องนักแต่งเพลงชาวเกาหลีชื่อ IU ซึ่งพบว่ามีการใช้ภาพพจน์ หลากหลายประเภท โดยเฉพาะอุปลักษณ์ ส่วนอุเมมูรา (Umemura, 2018) ได้วิเคราะห์บทเพลงภาษาเกาหลี ของนักร้องชื่อชินซึงฮุนและแพ็กจีย็อง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการใช้มโนอุปลักษณ์ด้านความรักในบทเพลงมีความสัมพันธ์ กับบริบททางเศรษฐกิจและสังคม

ในบริบทของภาษาไทย มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาพพจน์ในบทเพลงภาษาไทยมาอย่างต่อเนื่องและ ครอบคลุมหลากหลายแนวเพลง โดยส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกัน คือ มีการใช้อุปมาและอุปลักษณ์เป็นภาพพจน์ หลักในการสร้างความหมายและถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง เช่น ชุตติมา เฟิงสุทธิ์ (2545) สีนินาฏ วัฒนสุข (2549) ซึ่งกล่าวถึงบทบาทของภาพพจน์ทั้งสองประเภท โดยเฉพาะในบทเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ส่วนงานวิจัยของตันหยง วรวงาน และคณะ (2560) ภัทรพงศ์ สืบเพ็ง และคณะ (2563) และพีรพงษ์ เคนทรภักดี

และโสภี อุณหะยา (2564) ต่างสะท้อนให้เห็นว่าการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาไทยนั้นมีความหลากหลายและสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษา โดยยังคงมีอุปมาและอุปลักษณ์เป็นประเภทที่ปรากฏเด่นที่สุด นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่มุ่งวิเคราะห์บทเพลงต่างๆ ของศิลปินคนเดียวกัน เช่น การศึกษาของกนิษฐา ปันตา และคณะ (2566) ศึกษาวิธีการใช้ภาษาในบทเพลงของกระต่าย พรรณนิภา พบว่าภาพพจน์ที่ปรากฏจำนวนมากคือ อติพจน์ นอกจากนี้ จุฑามาส เอมสุ่น และคณะ (2567) ศึกษาภาษาในบทเพลงไทยสากลร่วมสมัยของเจฟ ซาเตอร์ ผลการศึกษาพบว่ามีการใช้ภาพพจน์หลากหลายประเภท ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ อติพจน์และบุคลาธิษฐาน โดยอุปมาเป็นประเภทที่พบมากที่สุด จากงานวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าอุปมาและอุปลักษณ์มักเป็นภาพพจน์หลักที่ปรากฏในบทเพลงภาษาไทย อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีก็ปรากฏอติพจน์อย่างโดดเด่นเช่นกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและบริบทของบทเพลง ส่วนภาพพจน์ประเภทอื่นมีบทบาทรองและแปรผันไปตามลักษณะของบทเพลง

3.3 งานวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างภาษา

ในดำนงานวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างภาษา มีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาพพจน์ในบริบทต่างๆ เช่น โน (Noh, 2009) ศึกษาเปรียบเทียบอุปลักษณ์เกี่ยวกับชีวิตของการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาเกาหลี โดยใช้ข้อมูลจากการเขียนเรียงความของผู้ให้ข้อมูล พบว่ามีการใช้อุปลักษณ์เพื่อสะท้อนประสบการณ์และบริบททางวัฒนธรรมของผู้พูด ส่วนแบ็ก (Baek, 2009) ศึกษาเปรียบเทียบอุปลักษณ์ความรักในเพลงภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ โดยมุ่งวิเคราะห์อุปลักษณ์ผ่านการใช้แนวคิดที่เป็นรูปธรรมเพื่ออธิบายแนวคิดนามธรรม พบว่าทั้งสองภาษามีกรอบมโนทัศน์ร่วมกัน แต่รายละเอียดของการนำเสนอแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมอย่างชัดเจน สอดคล้องกับผลการศึกษาของควอน (Kwon, 2014) ซึ่งศึกษาเปรียบเทียบมโนอุปลักษณ์ความรักในเพลงภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ โดยเน้นการจัดประเภทอุปลักษณ์ที่พบและวิเคราะห์มิติทางอารมณ์ เช่น การเน้นด้านบวกหรือด้านลบของความรัก จากผลการศึกษาพบทั้งลักษณะร่วมเชิงสากลและลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษา นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาอุปลักษณ์เกี่ยวกับอารมณ์ ได้แก่ ความเศร้าและความสุขในภาษาเกาหลีและภาษาไทย โดยใช้ข้อมูลจากคลังภาษาในชีวิตประจำวัน (Rukprakobkij, 2015) รวมถึงการวิเคราะห์มโนอุปลักษณ์ความรักระหว่างภาษาเกาหลีกับภาษาเวียดนาม โดยใช้บทสนทนาในละครโทรทัศน์เป็นข้อมูล (Phan Thi Hong Ha, 2019) และการศึกษาอุปลักษณ์ความรักในเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทย ซึ่งชี้ให้เห็นทั้งกรอบมโนทัศน์ร่วมและความแตกต่างเชิงวัฒนธรรม (ManeePAIRoj, 2019)

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว พบว่าแม้จะมีการศึกษาภาพพจน์ในหลากหลายบริบทและมีงานวิจัยเชิงเปรียบเทียบระหว่างภาษามากมายต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการใช้ภาพพจน์เป็นกลไกสากลที่มีบทบาทสำคัญต่อการสื่อสารและการสร้างความหมาย แต่โดยส่วนใหญ่งานวิจัยยังคงมุ่งเน้นการศึกษาภาพพจน์ประเภทอุปลักษณ์เป็นหลักและยังไม่ปรากฏงานวิจัยที่มุ่งวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ภาพพจน์ต่างๆ ในบทเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทยอย่างเป็นระบบ ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้ภาพพจน์ที่ปรากฏในบทเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทยและวิเคราะห์เปรียบเทียบความถี่และลักษณะการใช้ภาพพจน์ เพื่อให้เห็นทั้งลักษณะร่วมและลักษณะเฉพาะของการใช้ภาษาในบริบทวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 เครื่องมือในการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะบทเพลงที่มีเนื้อหาเป็นภาษาเกาหลีและภาษาไทย โดยเลือกบทเพลงภาษาเกาหลีจำนวน 100 เพลงจากเว็บไซต์ Melon (<https://www.melon.com/chart>) ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมเพลงยอดนิยมในสาธารณรัฐเกาหลี โดยได้เก็บข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์ 2568 และเลือกบทเพลงภาษาไทยจำนวน 100 เพลงจากเว็บไซต์ Billboard Thailand (https://billboardth.com/thai_song) ซึ่งเป็นแหล่งรวบรวมเพลงไทยยอดนิยม โดยได้เก็บข้อมูลในเดือนมีนาคม 2568

จากนั้นผู้วิจัยได้นำเพลงที่ติดอันดับ 100 อันดับแรกจากแต่ละแหล่งมาคัดกรอง โดยพิจารณาเฉพาะเพลงที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาเกาหลีหรือภาษาไทยและตัดเพลงที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมดออก สำหรับบทเพลงภาษาไทย ผู้วิจัยเลือกเฉพาะเพลงที่ใช้ภาษาไทยภาคกลาง จากเกณฑ์ดังกล่าว ได้บทเพลงภาษาเกาหลีจำนวน 80 เพลง และบทเพลงภาษาไทยจำนวน 80 เพลง รวมทั้งสิ้น 160 เพลง เพื่อนำไปวิเคราะห์และเปรียบเทียบการใช้ภาพพจน์ในทั้งสองภาษา

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อหาค่าความถี่ในการใช้โวหารภาพพจน์ต่างๆ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ภาพพจน์ที่ปรากฏในเนื้อเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทย โดยใช้กรอบการจำแนกภาพพจน์จำนวน 16 ประเภทที่กำหนดไว้ในงานวิจัยนี้ ดำเนินการวิเคราะห์โดยการอ่านเนื้อเพลงทั้งหมดและคัดแยกข้อความที่ปรากฏภาพพจน์ จากนั้นจึงจำแนกประเภทของภาพพจน์และบันทึกความถี่ของแต่ละประเภท เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบระหว่างภาษาเกาหลีกับภาษาไทย ในการนับความถี่ของภาพพจน์ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ว่าหากในเนื้อเพลงเดียวกันปรากฏภาพพจน์มากกว่าหนึ่งประเภท จะนับภาพพจน์ทุกประเภทที่ปรากฏ ส่วนกรณีที่มีการร้องท่อนซ้ำจะไม่นับซ้ำในท่อนที่มีเนื้อร้องเหมือนกัน

ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทยทั้งหมดด้วยตนเองในขั้นต้น จากนั้นเพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ จึงได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยซึ่งเป็นชาวไทยและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเกาหลีซึ่งเป็นชาวเกาหลีตรวจสอบความถูกต้องของการจำแนกภาพพจน์ดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้วิจัยจะนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้งสองคนมาทบทวนและปรับแก้เพื่อให้การจำแนกข้อมูลมีความแม่นยำยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ในการวิเคราะห์บทเพลงภาษาเกาหลี ผู้วิจัยใช้เนื้อเพลงต้นฉบับภาษาเกาหลีเป็นหลักเพื่อรักษาความถูกต้องของความหมายและการใช้ภาษา อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ผู้อ่านที่ไม่เข้าใจภาษาเกาหลีสามารถติดตามเนื้อหาได้ ผู้วิจัยได้จัดทำคำแปลภาษาไทยประกอบ โดยคำแปลดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อหาโดยรวมของบทเพลงและใช้ประกอบการวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์เท่านั้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test) เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภาษา (ภาษาเกาหลีและภาษาไทย) กับรูปแบบการเลือกใช้ภาพพจน์

โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ในการประมวลผลข้อมูล เพื่อตรวจสอบว่าการใช้ภาพพจน์ระหว่างบทเพลงภาษาเกาหลีกับภาษาไทยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

4.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการรวบรวมและเปรียบเทียบการจัดจำแนกโวหารภาพพจน์ในงานของนักวิชาการไทยและต่างประเทศ ได้แก่ เพอร์รีน (Perrine, 1956), วิเชียร เกษประทุม (2558), สุธิตรา จงสถิตยวัฒนา (2548), ราชบัณฑิตยสถาน (2552), สถาบันเกาหลีศึกษา (Academy of Korean Studies, 1991) คิมและช็อง (Kim & Chung, 2023) พบว่ามีความหลากหลายมากกว่า 25 ประเภท แต่ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดประเภทที่ใช้วิเคราะห์ทั้งหมด 16 ประเภท เป็นเกณฑ์ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากภาพพจน์ทั้ง 16 ประเภทนี้มีการกล่าวถึงในวงกว้าง ครอบคลุมถึงลักษณะสำคัญของการสร้างภาพพจน์ในบทเพลงและเหมาะสมกับลักษณะของบทเพลงที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึก อีกทั้งมีคำจำกัดความที่ชัดเจน สามารถระบุเกณฑ์และจัดเก็บข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ ภาพพจน์ทั้ง 16 ประเภท ได้แก่ อุปมา (적유법)¹ อุปลักษณ์ (은유법) อติพจน์ (과장법) อวพจน์ (완서법) บุคลาธิษฐาน (의인법) สัทพจน์ (의성법) การเลียนลักษณะ (의태법) นามนัย (환유법) สัมพจน์ (제유법) สมมุติภาวะ (돈호법) สัญลักษณ์ (상징법) อุปมานิทัศน์ (풍유법) การอ้างถึง (암시법) การแฝงนัย (반어법) ปฏิพจน์ (모순어법) และปฏิทรรศน์ (역설법) โดยอธิบายความหมายของภาพพจน์ต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

อุปมา หมายถึง การเปรียบเทียบโดยการนำสิ่งสองสิ่งที่แตกต่างกันมาเปรียบเทียบกัน มีการนำความคล้ายคลึงของคำหลักมาเปรียบเทียบกับอีกสิ่งหนึ่ง มักมีคำว่า “เหมือน ดัง ดู เจก รว (กับ) ปาน ประหนึ่ง เพียง กล คล้าย” เป็นคำเชื่อม เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจภาพหรือความหมายได้ชัดเจนมากขึ้น เช่น “ความรักของแม่ยิ่งใหญ่ดังท้องฟ้า” เป็นการเปรียบเทียบความรักของแม่กับความยิ่งใหญ่ของท้องฟ้า ส่วนในภาษาเกาหลีมักปรากฏในรูปแบบโครงสร้าง เช่น “B 같은 A” และนิยมใช้คำว่า “-같이” “-처럼” เช่น “그의 눈은 별처럼 빛난다” (ดวงตาของเขาเปล่งประกายเหมือนดาว) ซึ่งใช้คำว่า “처럼” (หมายถึง เหมือน เหมือนกับ รวกับ) เพื่อเปรียบเทียบดวงตา กับ ดวงดาว

อุปลักษณ์ หมายถึง การเปรียบเทียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง อุปลักษณ์มีจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกับอุปมาแต่ไม่ได้เปรียบเทียบตรงและไม่ใช่คำเชื่อม “เหมือน ดัง ฯลฯ” แต่จะใช้คำเปรียบเป็นสิ่งที่นั่น เช่น “เป็น คือ เท่า” หรือ บางกรณีก็ไม่มีคำเชื่อมโยง จุดเด่นของอุปลักษณ์คือการแทนที่คุณลักษณะของสิ่งหนึ่งให้กลายเป็นอีกสิ่งหนึ่งทันที เช่น “เธอคือดวงอาทิตย์ของชีวิตฉัน” ในภาษาเกาหลีมักจะใช้ในรูปแบบ “A 는 B 이다”, “B 인 A”, “B 의 A” เช่น “그대는 나의 태양이다.” (เธอคือดวงอาทิตย์ของฉัน)

อติพจน์ หมายถึง การกล่าวเกินความจริงเพื่อเน้นย้ำอารมณ์หรือความรู้สึก เช่น “คิดถึงใจจะขาดอยู่แล้ว” ในภาษาเกาหลี ตัวอย่างเช่น “보고 싶어 죽겠다.” (คิดถึงจะตายอยู่แล้ว) ซึ่งเป็นการใช้ถ้อยคำเกินจริงเพื่อแสดงความคิดถึงอย่างมาก ส่วนภาพพจน์ที่มีความหมายตรงข้ามกับอติพจน์ คือ อวพจน์ ซึ่งหมายถึงการกล่าวลดทอนความหมายเพื่อลดน้ำหนักของถ้อยคำหรือความหมายให้เบาลง บางครั้งใช้เพื่อการเสียดสีหรือสร้างอารมณ์ขัน มักใช้ในการพูดคุยนินทาในชีวิตประจำวัน โดยการกล่าวให้น้อยกว่าความเป็นจริงหรือลดทอนน้ำหนักของ

¹ เนื่องจากงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาไทยและภาษาเกาหลี ชื่อประเภทของภาพพจน์เป็นภาษาไทยและภาษาเกาหลีเท่านั้น

ถ้อยคำลง เช่น หากกิจกรรมหนึ่งจัดได้ดีมาก ก็พูดเพียงว่า “ก็จัดได้ดีนะ” หมายถึงการจัดงานหรือจัดกิจกรรมได้ดี หรือให้พูดหยอกล้อว่า “คนอย่างเธอสอบผ่านก็ใช้ได้แล้ว” ในภาษาเกาหลี ตัวอย่างเช่น “나쁘지 않다.” (ไม่เลว) “그의 재능은 평범하지 않다.” (ความสามารถของเขานั้นไม่ธรรมดา) หมายถึง มีความสามารถมาก แต่กลับใช้คำว่า “ไม่ธรรมดา” เพื่อสื่อความหมายดังกล่าว

บุคลาธิษฐาน หมายถึง การทำให้สิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ทำกริยาอาการหรือมีความรู้สึกเหมือนกับมนุษย์ เช่น “พระจันทร์อิงแอบแนบชิดก่อนเมฆ” ในภาษาเกาหลี ตัวอย่างเช่น “꽃이 웃는다.” (ดอกไม้ยิ้ม) ซึ่งเป็นการให้ดอกไม้มีพฤติกรรมของมนุษย์

สัทพจน์ หมายถึง การเลียนเสียงธรรมชาติหรือเสียงต่าง ๆ เช่น “เสียงฟ้าร้องครืนๆ” ในภาษาเกาหลี เช่น “아기가 응애응애 운다.” (เด็กร้องอูแว้อแว) ส่วนการเลียนลักษณะ หมายถึง การใช้คำเพื่อเลียนแบบกริยาท่าทาง ลักษณะ หรือสภาพของสิ่งต่างๆ เช่น การเคลื่อนไหว การเดิน เช่น “ส่องแสงระยิบระยับ” คำว่า “ระยิบระยับ” หมายถึงส่องแสงแวบๆ เป็นจุดเล็กๆ หรือในภาษาเกาหลี เช่น “철수가 비틀비틀 걸었다.” (ชอลซูเดินตุบตุบ) “비틀비틀” หมายถึง ลักษณะการเดินที่ราวกับจะล้มลงอย่างต่อเนื่องโดยไม่สามารถทรงตัวได้

นามนัย คือ การใช้ชื่อส่วนประกอบที่เด่นของสิ่งหนึ่งแทนสิ่งนั้นๆ ทั้งหมดและส่วนประกอบดังกล่าว กับสิ่งนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน นามนัยมีความคล้ายคลึงกับสัพพจน์มาก แต่การแทนของนามนัยนั้นมีความชัดเจนและตรงตัวมากกว่า เช่น “ปากกามีพลังมากกว่าดาบ” หมายความว่านักเขียนมีอำนาจยิ่งกว่านักรบ หรือการเอ่ยชื่อคนเพื่อหมายถึงผลงานของเขา ตลอดจนการเอ่ยชื่อสถานที่เพื่อหมายถึงคนที่อยู่ในสถานที่นั้น ก็จัดว่าเป็นนามนัย ส่วนในภาษาเกาหลี เช่น “백의의 천사” (นางฟ้าในชุดขาว) เป็นการพูดถึงเสื้อผ้าเพื่อแทนบุคคลที่สวมใส่ชุดนั้น หมายถึง นางพยาบาล

สัพพจน์ คือ การใช้ส่วนย่อยที่สำคัญแทนส่วนใหญ่ทั้งหมดหรือใช้ส่วนใหญ่ทั้งหมดแทนส่วนย่อย เช่น “เขาแล่นไปโปรยโลก” เป็นการพูดถึงใบเรือแทนการพูดถึงเรือทั้งลำ หรือ “เขาอาศัยชายคาฉันอยู่” มีการพูดถึงชายคาแทนการพูดถึงบ้านทั้งหลัง ส่วนในภาษาเกาหลี เช่น “손이 더 필요하다.” (ต้องการมือเพิ่ม) ซึ่งเป็นการพูดถึงมือแทนที่จะกล่าวถึงคน ประโยคนี้หมายถึงต้องการคนมาช่วยเพิ่มหรือต้องการแรงงานเพิ่ม

สมมุติภาวะ คือ การกล่าวกับสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ เช่น สถานที่ สิ่งของ ธรรมชาติ สัตว์ ต้นไม้ ดอกไม้ หรือ แม้แต่บุคคลที่ตายไปแล้วหรือไม่ได้อยู่ตรงนั้น หรือสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น “ไอ้ จันท์เจ้าขา ไยข้าจึงเจ็บปวดในรัก” ในภาษาเกาหลี ตัวอย่างเช่น “오, 사랑이여!” (โอ ความรักเอ๋ย!) ซึ่งเป็นการกล่าวกับนามธรรมโดยตรง หรือ “아, 아름다운 저녁노을이여!” (อา ยามอาทิตย์อัสดงอันงดงามเอ๋ย!)

สัญลักษณ์ คือ การใช้สิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่งหนึ่งโดยมีความหมายร่วม สัญลักษณ์สามารถตีความได้มากกว่าหนึ่งเสมอ เช่น “เขาโบกธงขาว” นอกจากหมายถึงการโบกธงขาวจริงๆ แล้ว ยังหมายถึงการยอมแพ้ได้อีกด้วย หรือ “หมาแก่สอนยากกว่าหมาหนุ่ม” คำว่า “หมาแก่ หมาหนุ่ม” มีความหมายตรงตัวว่าเป็นสุนัขที่อายุมากกับสุนัขที่ยังที่อ่อนวัย หรือหมายถึงคนสูงวัยกับคนวัยเยาว์ได้ด้วย ในภาษาเกาหลี ตัวอย่างเช่น “하얀 비둘기가 날아갔다.” (นกพิราบสีขาวบินไป) ซึ่งสามารถตีความสัญลักษณ์ของนกพิราบขาวว่าหมายถึงสันติภาพได้ด้วย

อุปมานิทัศน์ หมายถึง เรื่องเล่าที่มีความหมายสองชั้น คือความหมายตรงและความหมายแฝง เช่น เรื่องราวที่มีการพูดถึงเสื้อชอนเล็บใช้แทนคนที่ปกปิดความสามารถจริงไว้ ในภาษาเกาหลี ตัวอย่างเช่นเรื่อง “흥부와 놀부” (ฮึงบูกับนลบู) เป็นเรื่องราวของพี่น้องสองคนที่มีนิสัยแตกต่างกันอย่างสุดขั้ว สะท้อนถึงการประพடுத்தันที่แตกต่างกันได้ผลต่างกัน คือ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

การอ้างถึง คือ การเอ่ยถึงบุคคล เหตุการณ์ หรือวรรณกรรมที่ผู้ฟังรู้จักอยู่แล้วเพื่อเสริมความหมาย เช่น “เขาเหมือนโรบินฮูด” หรือในภาษาเกาหลีที่ว่า “그는 마치 로빈 후드 같다 (เขาเหมือนโรบินฮูด)” ประโยคนี้ไม่ได้หมายความว่าเขาเป็นโรบินฮูดจริงๆ แต่เป็นการอ้างถึงตัวละครโรบินฮูด เพื่อสื่อว่าเขาเป็นคนที่ปล้นคนรวยมาช่วยคนจนหรือยืนหยัดเพื่อความยุติธรรม การใช้ชื่อโรบินฮูดจึงช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ผู้ฟังเข้าใจได้ทันทีโดยไม่ต้องอธิบายยาว

การแฝงนัย คือ การกล่าวตรงข้ามกับความจริง ซึ่งไม่ต้องการว่าให้ขมขื่นหรือเจ็บใจและไม่ตั้งใจเสียดีรุนแรง แต่จะมีลักษณะยั่วล้อหรือเย้าแหย่เสียมากกว่า เช่น “ข่าวร้าย ทุกคนสอบผ่าน” ในภาษาเกาหลี ตัวอย่างเช่น “민주주의가 정말 잘도 굴러간다.” (ประชาธิปไตยช่างดำเนินไปได้ดีเสียจริง) ซึ่งที่จริงแล้วมีความหมายสื่อถึงการประชดประชันตรงข้ามกับคำที่กล่าว

ปฏิพจน์ คือ การใช้คำหรือวลีที่มีความหมายตรงข้ามกันในตัวเพื่อสร้างความหมายใหม่ เช่น “ความสุขที่ขมขื่น” หรือ “ความเจ็บปวดอันหวานชื่น” ในภาษาเกาหลี ตัวอย่างเช่น “소리 없는 아우성” (เสียงตะโกนที่ไร้เสียง) ซึ่งเป็นการใช้ถ้อยคำที่ขัดแย้งกันแต่ก่อให้เกิดความหมายลึกซึ้ง ส่วนปฏิทรรศน์ คือ ข้อความที่ดูเหมือนขัดแย้งกันจนไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่เมื่อพิจารณาให้ลึกแล้ว ข้อความนั้นหรือสถานการณ์นั้นกลับสามารถเป็นไปได้ เช่น “ยิ่งรีบก็ยิ่งช้า” หรือ “เขาตายเพื่อปลูกให้คนตื่น” ในภาษาเกาหลี เช่น “당신은 갔지만 나는 당신을 보내지 않았다” (คุณจากไปแล้ว แต่นฉันยังไม่ปล่อยคุณไป) ซึ่งสื่อว่าผู้พูดรับรู้การจากไปของอีกฝ่ายแล้วแต่ยังไม่สามารถตัดใจได้

5. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์จากบทเพลงรวม 160 เพลง พบว่าทั้งภาษาเกาหลีและภาษาไทยใช้ภาพพจน์อย่างหลากหลาย โดยพบในบทเพลงภาษาเกาหลี 522 ครั้ง และภาษาไทย 512 ครั้ง ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

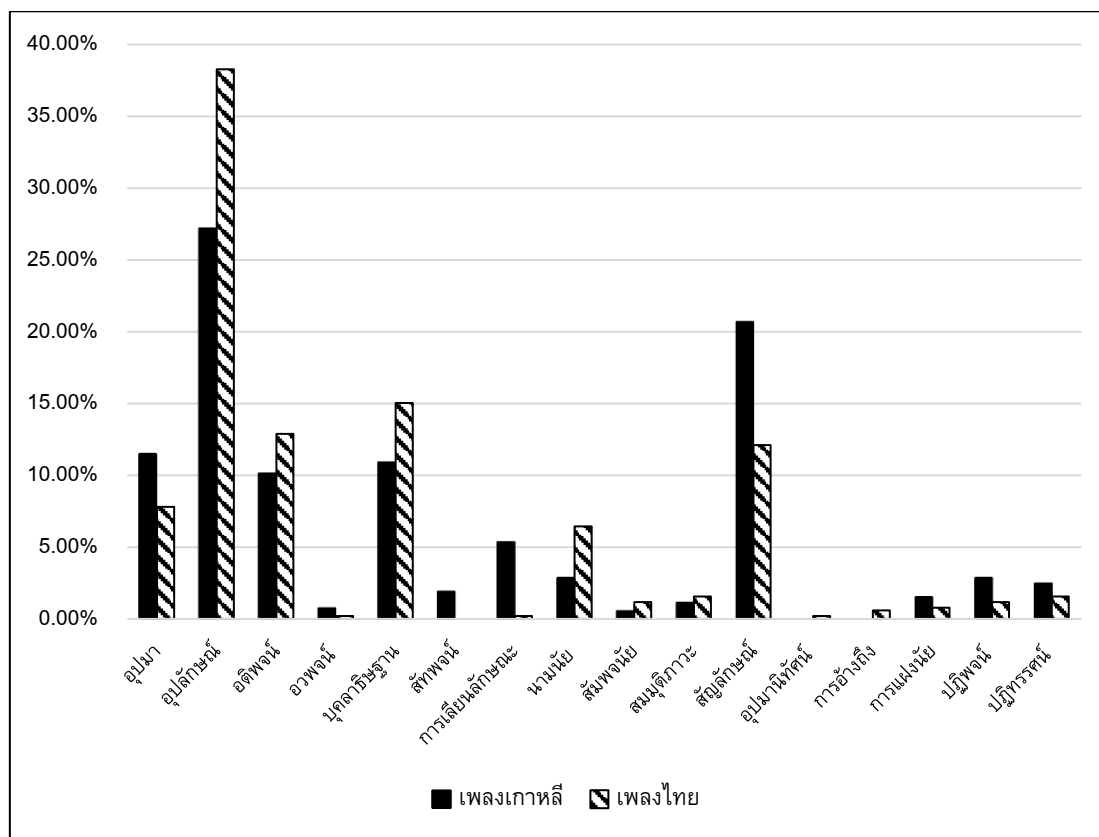
ตารางที่ 1

ความถี่และสัดส่วนการใช้ภาพพจน์ต่างๆ ในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย

ประเภทภาพพจน์		บทเพลงเกาหลี		บทเพลงไทย	
		ความถี่ (ครั้ง)	สัดส่วน	ความถี่ (ครั้ง)	สัดส่วน
1	อุปมา	60	11.49%	40	7.81%
2	อุปลักษณ์	142	27.20%	196	38.28%
3	อติพจน์	53	10.15%	66	12.89%
4	อวพจน์	4	0.77%	1	0.20%
5	บุคลาธิษฐาน	57	10.92%	77	15.04%
6	สัทพจน์	10	1.92%	0	0.00%
7	การเลียนลักษณะ	28	5.36%	1	0.20%
8	นามนัย	15	2.87%	33	6.45%

ประเภทภาพพจน์		บทเพลงเกาหลี		บทเพลงไทย	
		ความถี่ (ครั้ง)	สัดส่วน	ความถี่ (ครั้ง)	สัดส่วน
9	สัมผัสภายใน	3	0.57%	6	1.17%
10	สัมผัสภายนอก	6	1.15%	8	1.56%
11	สัมผัสภายใน	108	20.69%	62	12.11%
12	อุปมาอุปไมย	0	0.00%	1	0.20%
13	การอ้างอิง	0	0.00%	3	0.59%
14	การเปรียบเทียบ	8	1.53%	4	0.78%
15	การอุปมาอุปไมย	15	2.87%	6	1.17%
16	การอุปมาอุปไมย	13	2.49%	8	1.56%
รวมทั้งสิ้น		522	100.00%	512	100.00%

เพื่ออธิบายความแตกต่างเชิงปริมาณของการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากตารางที่ 1 มาสร้างแผนภูมิเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้ภาพพจน์ของทั้งสองภาษาได้ดังนี้

ภาพที่ 1. แผนภูมิเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้ภาพพจน์ต่างๆ ในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย

จากตารางที่ 1 และภาพที่ 1 พบว่าอุปลักษณะเป็นภาพพจน์ที่ปรากฏมากที่สุดในทั้งสองภาษา โดยบทเพลงภาษาไทยมีความถี่และสัดส่วนสูงกว่าภาษาเกาหลี (ภาษาเกาหลี 142 ครั้ง คิดเป็น 27.20% และภาษาไทย 196 ครั้ง คิดเป็น 38.28%) รองลงมาในบทเพลงภาษาเกาหลี ได้แก่ สัญลักษณ์ (108 ครั้ง, 20.69%) และอุปมา (60 ครั้ง, 11.49%) ตามลำดับ ส่วนบทเพลงภาษาไทย ภาพพจน์ที่ปรากฏรองลงมาจากอุปลักษณะ ได้แก่ บุคลาธิษฐาน (77 ครั้ง, 15.04%) และอติพจน์ (66 ครั้ง, 12.89%) ตามลำดับ

สำหรับภาพพจน์ประเภทอื่นๆ ในบทเพลงภาษาเกาหลี เรียงตามลำดับความถี่ ได้แก่ บุคลาธิษฐาน อติพจน์ การเลียนลักษณะ นามนัย ปฏิพจน์ ปฏิทรรศน์ สัทพจน์ การแฝงนัย สมมุติภาวะ อวพจน์และสัมพจน์ ทั้งนี้ไม่พบอุปมาที่ชัดเจนและการอ้างถึงในบทเพลงภาษาเกาหลี ส่วนบทเพลงภาษาไทย เรียงตามลำดับความถี่จากมากไปน้อยได้เป็นสัญลักษณ์ อุปมา นามนัย ปฏิทรรศน์ สมมุติภาวะ สัมพจน์ ปฏิพจน์ การแฝงนัย การอ้างถึง อวพจน์ การเลียนลักษณะและอุปมาที่ชัดเจนตามลำดับ ทั้งนี้ไม่พบสัทพจน์ในบทเพลงภาษาไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 1 เพื่อยืนยันความแตกต่างดังกล่าวในเชิงสถิติ ผู้วิจัยได้ใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test) โดยนำข้อมูลภาพพจน์ทั้งหมดมาวิเคราะห์ร่วมกัน ทั้งนี้ได้จัดกลุ่มภาพพจน์ที่มีความถี่ต่ำจำนวน 5 ประเภท ได้แก่ อวพจน์ สัมพจน์ อุปมาที่ชัดเจน การอ้างถึงและการแฝงนัย รวมไว้ในกลุ่ม “ภาพพจน์อื่นๆ” ก่อนวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของการทดสอบทางสถิติที่ต้องการให้ค่าความถี่คาดหวังในแต่ละกลุ่มไม่ต่ำเกินไป ผลการวิเคราะห์พบว่าการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($\chi^2 = 76.61$, $df = 11$, $p < .001$) แสดงให้เห็นว่าภาษาที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการเลือกใช้ภาพพจน์อย่างชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ต่อไปเป็นการวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงไทย โดยการสังเกตลักษณะเด่นร่วมที่พบจากบทเพลงที่ศึกษา ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2

ตัวอย่างเนื้อเพลงที่ปรากฏการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย²

ภาพพจน์	ตัวอย่างบทเพลงภาษาเกาหลี	ตัวอย่างบทเพลงภาษาไทย
1. อุปลักษณะ	- “그대는 선물입니다 (เธอคือของขวัญ)” <소나기 - ECLIPSE>³ - “돌고 돌아 종착지는 결국 you (วนไปวนมา ปลายทางสุดท้ายก็คือเธอ)” <오늘만 I LOVE YOU - BOYNEXTDOOR> - “그대가 비 (เธอคือฝน)” <소나기 - ECLIPSE>	- “เธอ นั่นคือความสุขที่เคยทอดไว้” <ใจเป็นนาย กายเป็นบ่าว - เล็ก รัชเมศร์> - “ถ้าให้เธอเป็นเสื้อคงเป็น Baby Tee” <Baby Tee - GALCHANIE> - “ก็เธอ นั่นเป็นสิ่งเดียวที่ฉันนั้นตามหา” <เป็นไปได้ไหม - WanMai>

² ในตารางที่ 2 ผู้วิจัยได้จัดเรียงลำดับภาพพจน์ที่ปรากฏในบทเพลงภาษาเกาหลีจากมากที่น้อยที่สุด โดยอาศัยผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 1 เพื่อใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์และเปรียบเทียบลักษณะการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทยผ่านตัวอย่างเนื้อเพลงต่อไป ทั้งนี้การนำเสนอเนื้อเพลงบางส่วนในงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ทางวิชาการโดยมิได้แสวงหากำไร จึงไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ของประเทศไทยและสอดคล้องกับกฎหมายลิขสิทธิ์ของสาธารณรัฐเกาหลีที่อนุญาตให้มีการอ้างอิงงานอันมีลิขสิทธิ์เพื่อการวิจัยและศึกษาได้ตามขอบเขตที่เหมาะสม

³ การยกตัวอย่างเนื้อเพลงใช้รูปแบบ “เนื้อเพลงภาษาเกาหลี (คำแปลภาษาไทย)” <ชื่อเพลง - ชื่อศิลปิน>

ภาพพจน์	ตัวอย่างบทเพลงภาษาเกาหลี	ตัวอย่างบทเพลงภาษาไทย
	- “지금 이 순간이 한 페이지 (ช่วงเวลานี้เป็นหนึ่งหน้า)” <한 페이지가 될 수 있게 - DAY6> - “나는 내가 빛나는 별인 줄 알았어요 ... 몰랐어요 난 내가 별이라는 것을 (ฉันคิดว่าฉันเป็นดาว... ไม่รู้ว่าฉันเป็นแมลง)” <나는 반딧불 - 황가람> - “내 삶은 너뿐인데 (ชีวิตของฉันคือเธอเท่านั้น)” <천상연 - 이창섭>	- “ให้ความรักเป็นเข็มทิศที่จะนำทางไป” <ตามใจ OST. Deepnight The Series คินนี่มีแค่เรา - fellow fellow> - “เธอคือความรักที่ฉันตามหามานาน” <เรื่องราวความรักในตำนาน - YOUNGOHM ft. GAVIN.D> - “เธอคือรักที่ลมพัดมา ช่วงเวลาแค่เพียงสั้น ๆ” <ว่าว - มินตรา อินทรา>
2. สัญลักษณ์	- “여긴 온종일 비가 왔어 (ที่นี่ฝนตกทั้งวัน)” <Drowning - WOODZ> - “다른 문을 열어 따라 갈 필요는 없어 (ไม่จำเป็นต้องเปิดประตูบานอื่นแล้วเดินตามไป)” <I AM - IVE> - “이 세상에서 제일 높은 곳을 향해서 뛰어오르자 (มาวิ่งกระโดดขึ้นไปสู่ที่ที่สูงที่สุดในโลกกันเถอะ)” <청춘만화 - 이무진> - “추운 겨울 끝을 지나 다시 봄날이 올 때까지 꽃 피울 때까지 (ผ่านพ้นปลายฤดูหนาวอันหนาวเหน็บไป จนกว่าวันฤดูใบไม้ผลิจะหวนกลับมา จนกว่าดอกไม้จะผลิบาน)” <봄날 - 방탄소년단>	- “เพราะฉันคิดว่าเพลงรักที่มอบให้เธอ นั้นควรจะมิได้แค่เพลงเดียวเท่านั้นพอ” <เพลงรัก - Three Man Down> - “มองไปบนฟ้าก็มีแต่หมอกควัน” <CURSE รักใครไม่เป็น - Z9 FT. 2K, SARAN> - “มองเวลา..ที่ผ่านพ้นไป..ในวันที่ฟ้ามีดมน” <ผ่านมา..ไม่เคยผ่านไป - ไทยตรง> - “ดอกไม้ดอกนั้นที่ฉันปลูกมันกับเธอ” <ดอกไม้ที่รอฝน - THE TOYS x NONT TANONT> - “ในคืนบางคืนที่ฟ้าไม่มีแสงใด มันจะมีดาวดวงหนึ่งที่ยังอยู่ตรงนั้นให้ตามไป” <ตามใจ OST. Deepnight The Series คินนี่มีแค่เรา - fellow fellow>
3. อุปมา	- “지금 이 순간은 꿈만 같아 (ตอนนี้เหมือนฝัน)” <한 페이지가 될 수 있게 - DAY6> - “연기처럼 네가 사라질까 봐 (กลัวเธอหายไปเหมือนควัน)” <살기 위해서 - 순순희> - “잠근 화면같이 우리 사이 정말 어두컴컴해 (ระหว่างเรามีตีสันจริงๆ เหมือนหน้าจอที่ถูกล็อกไว้)” <네모네모 - 최예나>	- “ความเจ็บปวดมีดกรีดหัวใจ” <หายใจแล้วไปต่อ - LABANOON x NUM KALA> - “ใจเธอดังทะเลที่กว้างยิ่งนัก” <โง่ (Feat. Rim Silly Fools) - Ebola> - “เธออาจอยู่สูงเหมือนดาวบนฟากฟ้า” <นครดารา - YOUNGOHM>
4. บุคลาธิษฐาน	- “세탁기는 ... 빨래를 토해내고 (เครื่องซักผ้าสำรอกผ้าออกมา)” <오늘만 I LOVE YOU - BOYNEXTDOOR> - “벚꽃마저 바쁘고 (แม้แต่ดอกพี้อีกก็ยังยุ่ง)” <오늘만 I LOVE YOU - BOYNEXTDOOR> - “행운은 늘 내 편인 걸 (ความโชคดีอยู่ข้างฉันเสมอ)” <ATTITUDE - IVE>	- “หวังเอาไว้มันวันว่าโลกจะพาเราโคจรกลับมาพบกันสักวัน” <CURSE รักใครไม่เป็น - Z9 FT. 2K, SARAN> - “กาลเวลาคงหาวิธีเยียวฉันไม่เจอ” <ใจเป็นนาย กายเป็นบ่าว - เล็ก รัชเมศร์>

ภาพพจน์	ตัวอย่างบทเพลงภาษาเกาหลี	ตัวอย่างบทเพลงภาษาไทย
	- “하루이 우리를 갈라 놓지만 (แม้ฟ้าจะพรากเราออกจากกัน)” <천상연 - 이창섭> - “그리움이 꽃아 사랑은 늘 도망가 (ความคิดถึงไล่ตาม ส่วนความรักก็หนีไปเสมอ)” <사랑은 늘 도망가 - 임영웅>	- “แผลในใจคอยบอก อย่าให้ใครเข้ามาทำแผลได้อีก” <ลัมแซมบี้ - Tilly Birds x POLYCAT> - “เมื่อลมหนาวมา มาพัดแล้วก็พาเธอจากฉันไป” <ท้ายปี - Only Monday> - “เคยหวังเวลาคงเยียวยาทุกสิ่ง” <จากกันโดยสมบูรณ์ - Guncharlie feat. Max The Darkest Romance>
5. อติพจน์	- “더 깊이 빠져 죽어도 되니까 (ถึงจะตกลงไปลึกกว่านี้ ต่อให้ตายก็ยอม)” <Drowning - WOODZ> - “네가 없으면 죽을 것 같아서 (เพราะถ้าไม่มีเธอนั้นเหมือนจะตาย)” <살기 위해서 - 순순희> - “아주 가끔 가끔 미치게 그리워서 (บางครั้งบางครั้ง ฉันคิดถึงจนแทบจะบ้า)” <미치게 그리워서 - 황가람>	- “แน่นอนว่าฉันจะรอ อย่างเดิม และทุก ๆ วัน แม้จะทรมานแทบขาดใจ” <วันที่นาฬิกาของเราหมุนไปพร้อมกัน - No One Else> - “ทั้งเงินทั้งทองทั้งความดั่ง ฉันให้เธอได้ทุกสิ่ง” <เรื่องราวความรักในตำนาน - YOUNGOHM ft. GAVIN.D> - “ผมอาจจะดูไม่เหมือนดูไม่เหมือนว่าคิดถึงเธอเท่าไร แต่ว่าภายในใจผมมีเป็นล้านคำ” <ONE GIRL - SARAN Feat. BLACKHEART, 2T FLOW>
6. การเลียนลักษณะ	- “땀이 주르르르륵 (เหงื่อไหลพรั่งพรั่ง)” <TOO BAD - G-DRAGON feat. Anderson.Paak>	- “ปล่อยให้ลอย ละ ลอย ละ ลอย ให้ความรักพัดพาฉันไป” <ว่าว - มินตรา อินทริธา>
7. นามนัย	- “네 번의 계절을 너와 함께 할게 (ฉันจะใช้ทั้งสี่ฤดูกาลไปกับเธอ)” <사막에서 꽃을 피우듯 - 우디>	- “ไม่จำเป็นต้องมีรถเปิดประทุน ตอนนั้นฉันยังมีแค่ Toyota Yaris” <รอรอยู้อย่างนั้น - SARAN Feat. Z9, SIMON>
8. ปฏิพจน์	- “아무 말 없는 대화 나누며 (แบ่งปันบทสนทนาที่ไร้ถ้อยคำด้วยกัน)” <어떻게 이별까지 사랑했어, 널 사랑하는 거지 - 악뮤>	- “ฉันจะยืนรอทั้งจากหน้าและจากหลัง” <อยู่กับฉันก่อน - SARAN ft. Thaowanz> - “ชอบตอนที่เธอทำร้าย” <สาริกาลิ้นทอง - Paper Planes x โจอี้ ภูวศิษฐ์>
9. ปฏิทรรศน์	- “날 사랑해서 떠난다며 (บอกว่ารักฉัน เพราะอย่างนั้นถึงได้จากไป)” <그대만 있다면 - 여름날 우리 X 너드커넥션>	- “แต่เมื่อฉันยังเข้าไป กลับเหมือนยิ่งห่างไกลทุกที จากเธอ” <กำแพงหัวใจ - Mirrr> - “เวลาหมุนต่อไป แต่ทำไมใจฉันยังเดินกลับหลัง” <สักวันฉันจะหายดี - INK WARUNTORN>

ภาพพจน์	ตัวอย่างบทเพลงภาษาเกาหลี	ตัวอย่างบทเพลงภาษาไทย
10. สัทพจน์	- “ 째깍 째깍 둥근 시선 우리 눈칠 보고 (ตึกตอก ตึกตอก นาฬิกาทรงกลม คอยมองเราอยู่)” <모래알갱이 - 임영웅>	(ไม่ปรากฏ)
11. การแฝงนัย	- “ 넌 참 대단해 (เธอนี้เก่งจริง ๆ นะ)” <Congratulations - DAY6>	- “ ใช้สิ ฉันมันก็เป็นได้แค่คนงี้ ” <อยู่กับฉันก่อน - SARAN ft. THAOWANZ>
12. สมมุติภาวะ	- “ 사랑아 왜 도망가 (ความรักเอ๋ย ทำไมเธอ ถึงหนีไป)” <사랑은 늘 도망가 - 임영웅>	- “ อธิษฐานบอกกับฟ้า ขอเธอคืนกลับมา ได้ไหม ” <วันนี้พี่ที่แล้ว - Meyou> - “ โอใจโยเจ้าจิ้ง ไม่ลืม ไม่ลืม ” <ลืมไปแล้วว่าลืมยังไง - Jeff Satur >
13. อวพจน์	- “ 사소한 두려움이 (ความหวาดกลัว เพียงเล็กน้อย)” <미치게 그리워서 - 황가람>	- “ เคยร้องขอเสียเวลาทั้ง ๆ ที่เธอ ไม่เห็นค่า ” <วังวน - BOWKYLION>
14. สัมพจน์	- “ 그래도 내 손 놓지 않겠다 (ถึงอย่างนั้น หากเธอจะไม่ปล่อยมือฉัน)” <Welcome to the Show - DAY6>	- “ อยู่กันจนผิวเราห่อนยาน ” <เรื่องราวความรักในตำนาน - YOUNGOHM ft. GAVIN.D> - “ ใครมันจะไปคิดว่าเธอจะทำน้ำตา กระเด็น ” <CURSE รักใครไม่เป็น - Z9 FT. 2K, SARAN>
15. อุปมานิทัศน์	(ไม่ปรากฏ)	- “ บุษบาตาควมไฉ่ผมยาว เริ่มโตเต็มสาว บ่าวหมายปอง ใครใครก็อยากจล้มลอง บุษบาทรวดทรงสวยเกินใคร ” <บุษบา - เมณฑอล>
16. การอ้างถึง	(ไม่ปรากฏ)	- “ แม้ว่าฉันจะกลายเป็น Superman ที่ดูทรงพลังและแสนแข็งแรง Baby มันก็ไม่พอ ” <Kryptonite - Pun>

จากตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาควบคู่กับความถี่ในการใช้ภาพพจน์ในตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่ามีภาพพจน์หลักบางประเภทที่ปรากฏในทั้งสองภาษาเหมือนกัน แต่มีความต่างชัดเจนทั้งในด้านสัดส่วนการใช้และลักษณะการนำไปสร้างความหมาย จากผลการวิเคราะห์พบว่าอุปลักษณะเป็นภาพพจน์ที่ปรากฏมากที่สุดในบทเพลงทั้งภาษาเกาหลีและภาษาไทย สะท้อนว่าอุปลักษณะทำหน้าที่เป็นกลไกหลักในการสร้างความหมายและถ่ายทอดอารมณ์ในบทเพลงของทั้งสองภาษา อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเชิงเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าทั้งสองภาษามีแนวโน้มการใช้อุปลักษณะที่แตกต่างกันทั้งในด้านรูปแบบและน้ำหนักของอารมณ์ ในบทเพลงภาษาเกาหลีอุปลักษณะมักถูกใช้เพื่อทำให้สิ่งที่ป็นนามธรรมกลายเป็นภาพที่เป็นรูปธรรมและมีพลวัต เช่น การเปรียบเทียบคนรักเป็นของขวัญ ฝน หรือปลายทาง ตลอดจนการเปรียบเทียบช่วงเวลาหนึ่งเป็นหนึ่งหน้าของหนังสือ อุปลักษณะเหล่านี้ไม่ได้ทำหน้าที่เพียงระบุอารมณ์รักหรือความคิดถึงเท่านั้น แต่ยังเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องการเคลื่อนไหว การเปลี่ยนผ่านและกระบวนการของชีวิต เช่น การเดินทาง ส่วนบทเพลงภาษาไทยมีการใช้อุปลักษณะในลักษณะที่เน้นความชัดเจนและความเข้มข้นทางอารมณ์ โดยมักใช้อุปลักษณะเพื่อย้ำสารหลักของเพลงอย่างตรงไปตรงมา

เช่น การเปรียบเทียบรักเป็นความสุข สิ่งเดียวที่ตามหา หรือการเปรียบเทียบรักเป็นเข็มทิศนำทางชีวิต อุปลักษณ์ในภาษาไทยจึงทำหน้าที่เน้นย้ำความหมายสิ่งที่กล่าวถึง อีกลักษณะเด่นของอุปลักษณ์ในบทเพลงภาษาไทยคือการเชื่อมโยงอารมณ์เข้ากับร่างกายหรือจิตใจของคน โดยเฉพาะการกล่าวถึงใจหรือหัวใจซึ่งสื่อถึงความรัก ความเจ็บปวดและความทรงจำ การใช้อุปลักษณ์เช่นนี้ทำให้อารมณ์ถูกถ่ายทอดอย่างตรงและหนักแน่น ส่งผลให้ผู้ฟังรับรู้ความรู้สึกของผู้พูดได้โดยไม่ต้องอาศัยการตีความเชิงสัญลักษณ์มากนัก

ส่วนการใช้สัญลักษณ์มีปรากฏในบทเพลงภาษาเกาหลีมากกว่าบทเพลงภาษาไทยอย่างเห็นได้ชัด จุดร่วมกันสำคัญของทั้งสองภาษา คือ การนำธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบตัวมาใช้เป็นสัญลักษณ์แทนสภาวะทางอารมณ์และประสบการณ์ชีวิตของผู้พูด เช่น ฝน พ้า ฤดูกาล ความมืด แสง หรือดอกไม้ สัญลักษณ์เหล่านี้ช่วยให้ความรู้สึกนามธรรมอย่างความรัก ความเศร้า หรือความหวังถูกถ่ายทอดออกมาในรูปแบบที่ผู้ฟังสามารถจินตนาการและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของตนเองได้

เมื่อพิจารณาการใช้อุปมาในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย พบว่ามีการใช้อุปมาในบทเพลงภาษาเกาหลีมากกว่าบทเพลงภาษาไทย โดยทั้งสองภาษามีการใช้อุปมาเพื่อเชื่อมโยงอารมณ์นามธรรมกับประสบการณ์ที่มนุษย์คุ้นเคย เช่น ความฝัน คำน ความมืด หรือทะเล มาเปรียบเทียบกับความรัก ความเจ็บปวด หรือความไม่แน่นอน อย่างไรก็ตาม อุปมาที่ปรากฏในบทเพลงภาษาเกาหลีมีแนวโน้มเน้นการเปรียบเทียบที่สะท้อนสภาพหรือบรรยากาศของอารมณ์ เช่น ความรู้สึกที่เหมือนความฝันหรือความสัมพันธ์ที่มีมืดเหมือนหน้าจอกที่ถูกล็อกไว้ ซึ่งช่วยสร้างภาพรวมของสถานการณ์ทางอารมณ์อย่างค่อยเป็นค่อยไป ในขณะที่บทเพลงภาษาไทยมักใช้อุปมาเพื่อขยายความรุนแรงของอารมณ์โดยตรง ผ่านการเปรียบกับสิ่งที่ส่งผลต่อร่างกายหรือความรู้สึกอย่างชัดเจน เช่น ความเจ็บปวดที่เหมือนถูกกรีด หรือใจที่กว้างดังทะเล ความแตกต่างนี้สะท้อนให้เห็นว่าอุปมาในบทเพลงภาษาเกาหลีทำหน้าที่สร้างบรรยากาศและอารมณ์โดยรวม ขณะที่อุปมาในบทเพลงภาษาไทยทำหน้าที่เน้นความเข้มข้นและความรู้สึกส่วนตัวของผู้พูด

เมื่อพิจารณาการใช้บุคลาธิษฐานในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย พบว่าบทเพลงภาษาไทยมีแนวโน้มใช้บุคลาธิษฐานมากกว่าบทเพลงภาษาเกาหลี ทั้งสองภาษามีการนำสิ่งรอบตัวหรือสิ่งที่เป็นธรรมชาติมาทำหน้าที่เป็นผู้กระทำแบบมนุษย์ เพื่อถ่ายทอดอารมณ์และประสบการณ์ภายในของผู้พูด เช่น พ้าที่สามารถพรากคนออกจากกัน ลมที่พัดพาคนรักจากไป หรือเวลาและความคิดถึงที่มีความสามารถในการเยียวยาหรือไล่ตาม การทำให้ธรรมชาติและนามธรรมมีพฤติกรรมแบบมนุษย์ช่วยให้อารมณ์ที่จับต้องได้ยากกลายเป็นสิ่งที่มีชีวิตชีวาและมีการเคลื่อนไหวทั้งในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย

ส่วนการใช้อดีตพจน์ บทเพลงภาษาไทยมีการใช้อดีตพจน์มากกว่าบทเพลงภาษาเกาหลี ทั้งสองภาษาต่างใช้อดีตพจน์เป็นกลวิธีในการขยายระดับอารมณ์ให้เกินความเป็นจริง โดยมีจุดร่วมที่เหมือนกันของทั้งสองภาษาคือการกล่าวเกินจริงเกี่ยวกับความรัก ความคิดถึงและความเจ็บปวด เพื่อเน้นความรุนแรงของอารมณ์และความรู้สึกในบทเพลง

นอกจากนี้ ภาพพจน์ที่น่าสนใจ คือ การใช้การเลียนลักษณะและสัทพจน์ พบว่าภาพพจน์ทั้งสองประเภทปรากฏในบทเพลงภาษาเกาหลีมากกว่าบทเพลงภาษาไทยอย่างชัดเจน สะท้อนให้เห็นว่าบทเพลงภาษาเกาหลีมีแนวโน้มในการใช้การเลียนลักษณะและสัทพจน์เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดงลักษณะหรือเสียง เพื่อให้ผู้ฟังสามารถรับรู้ความรู้สึกของเหตุการณ์นั้นได้ ราวกับได้เห็นการเคลื่อนไหวหรือได้ยินเสียงนั้นจริง ขณะที่บทเพลงภาษาไทยที่เลือกมาศึกษานี้แทบไม่ปรากฏใช้การเลียนลักษณะและไม่มีการใช้สัทพจน์เลย ความแตกต่างนี้

สะท้อนให้เห็นว่าบทเพลงภาษาเกาหลีให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศเชิงเสียงและการเคลื่อนไหว ส่วนบทเพลงภาษาไทยมุ่งเน้นการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านความหมายเชิงถ้อยคำและใช้ภาพพจน์ประเภทอื่นเป็นหลัก

ส่วนการใช้นามนัยในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย พบว่าบทเพลงภาษาไทยมีแนวโน้มใช้นามนัยมากกว่าบทเพลงภาษาเกาหลี โดยทั้งสองภาษามีการให้สิ่งหนึ่งแทนอีกสิ่งหนึ่งโดยอาศัยประสบการณ์ชีวิตหรือบริบททางวัฒนธรรมเพื่อสื่ออารมณ์และความหมายอย่างกระชับ เช่น การใช้ฤดูกาลแทนช่วงเวลาแห่งความรัก หรือการใช้สิ่งของและองค์ประกอบแวดล้อมแทนความทรงจำและความสัมพันธ์

ส่วนการใช้ภาพพจน์และปฏิทรรศน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย จะเห็นว่าเมื่อเทียบกับภาพพจน์หลักประเภทอื่นแล้ว ภาพพจน์ทั้งสองประเภทนี้ปรากฏไม่มากนักในทั้งสองภาษา แต่บทเพลงภาษาเกาหลีมีแนวโน้มใช้ภาพพจน์และปฏิทรรศน์มากกว่าบทเพลงภาษาไทยเล็กน้อย โดยทั้งสองภาษามีการใช้ความขัดแย้งทางความหมายเพื่อสะท้อนความซับซ้อนทางอารมณ์ โดยเฉพาะในบริบทของความรักและการจากลา

การใช้สมมุติภาวะในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทยมีลักษณะใกล้เคียงกัน กล่าวคือ มีการเรียกขานหรือสื่อสารกับสิ่งที่เป็นามธรรมหรือธรรมชาติ เช่น ความรัก ไฟ ดวงดาว เพื่อสะท้อนอารมณ์ภายในของผู้พูด อย่างไรก็ตาม บทเพลงภาษาเกาหลีมักใช้สมมุติภาวะในลักษณะกระชับและแทรกเป็นช่วงๆ เพื่อเน้นอารมณ์เฉพาะจุด ส่วนบทเพลงภาษาไทยมีแนวโน้มใช้สมมุติภาวะต่อเนื่องกว่า ส่งผลให้การถ่ายทอดความรู้สึกส่วนตัวมีความชัดเจนและเข้มข้นมากขึ้น

นอกจากนี้ ภาพพจน์กลุ่มที่ปรากฏเป็นจำนวนน้อยทั้งในทั้งบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทย ได้แก่ การแฝงนัย อวพจน์ สัมพจน์ อุปมานิทัศน์และการอ้างถึง ซึ่งเห็นว่าภาพพจน์เหล่านี้ไม่ใช่กลไกหลักในการถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลงทั้งสองภาษา

6. อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงภาษาเกาหลีและบทเพลงภาษาไทยจากกลุ่มตัวอย่างรวม 160 เพลง แสดงให้เห็นว่าทั้งสองภาษาใช้ภาพพจน์อย่างหลากหลายและมีภาพพจน์หลักร่วมกัน โดยเฉพาะอุปลักษณะซึ่งพบในสัดส่วนสูงในทั้งสองภาษา สะท้อนว่าการถ่ายทอดความรัก ความคิดถึงและประสบการณ์ชีวิตในบทเพลงสมัยนิยมมักอาศัยการทำให้นามธรรมกลายเป็นรูปธรรมเพื่อสร้างภาพและอารมณ์ให้ผู้ฟังเข้าถึงได้ง่าย

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบ พบว่าบทเพลงภาษาเกาหลีมีแนวโน้มใช้สัญลักษณ์มากกว่า อีกทั้งยังใช้การเลียนลักษณะและสัทพจน์ในสัดส่วนที่สูงกว่าบทเพลงภาษาไทยอย่างชัดเจน ในขณะที่บทเพลงภาษาไทยมีแนวโน้มใช้บุคลาธิษฐานและอดีพจน์มากกว่าบทเพลงภาษาเกาหลี ส่งผลให้แนวทางการสื่ออารมณ์ของบทเพลงทั้งสองภาษามีลักษณะแตกต่างกันอย่างเด่นชัด

ความแตกต่างดังกล่าวสามารถอธิบายได้จากทั้งลักษณะของระบบภาษาและบริบททางวัฒนธรรม กล่าวคือภาษาเกาหลีมีระบบคำเลียนเสียงและคำเลียนลักษณะที่พัฒนาอย่างเด่นชัดและใช้ในชีวิตประจำวันอย่างแพร่หลาย จึงเอื้อต่อการสร้างภาพ เสียงและบรรยากาศในบทเพลงได้อย่างละเอียดและมีชีวิตชีวา ประกอบกับสังคมเกาหลีมีลักษณะเป็นสังคมแบบบริบทสูง ซึ่งให้ความสำคัญกับการสื่อความหมายโดยนัยและการตีความผ่านบริบทมากกว่าการสื่อสารโดยตรง (Kang, 2018) ลักษณะดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นได้จากแนวคิด “นุนซี”

(논치) ซึ่งหมายถึงความสามารถในการรับรู้และตีความความรู้สึกหรือเจตนาของผู้อื่นจากบริบท เช่น สีหน้า น้ำเสียง หรือสถานการณ์ โดยไม่จำเป็นต้องมีการกล่าวออกมาโดยตรง (Heo et al., 2012) ส่งผลให้ผู้ใช้งานภาษา มีแนวโน้มหลีกเลี่ยงการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาและเลือกใช้การสื่อสารเชิงอ้อมผ่านถ้อยคำ บรรยายภาพ หรือ สัญลักษณ์

นอกจากนี้ การกล่าวถึงธรรมชาติ เช่น ฟ้า ฝน ฤดูกาล หรือแสงสว่างในบทเพลงภาษาเกาหลี มักปรากฏในฐานะสัญลักษณ์เพื่อถ่ายทอดอารมณ์และประสบการณ์เชิงนามธรรมอย่างลึกซึ้ง ด้วยเหตุนี้ บทเพลง ภาษาเกาหลีจึงมีแนวโน้มสร้างอารมณ์ผ่านภาพรวม บรรยายภาพและความหมายโดยนัยที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟัง ตีความได้หลากหลาย

ในด้านบริบททางวัฒนธรรม ประเทศไทยก็จัดอยู่ในกลุ่มสังคมแบบบริบทสูงเช่นเดียวกัน โดยให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสารที่อาศัยบริบท (Muir et al., 2018) อย่างไรก็ตาม ในการใช้ภาพพจน์ในบทเพลงพบว่าบทเพลงภาษาไทยมีแนวโน้มใช้บุคลาธิษฐานและอติพจน์ในระดับสูงมากกว่า บทเพลงภาษาเกาหลี ซึ่งสะท้อนลักษณะการสื่อสารที่เน้นความชัดเจนและการกระแทกอารมณ์โดยตรง กล่าวคือ อติพจน์ทำหน้าที่ขยายระดับอารมณ์ให้เข้มข้นหรือเกินจริง ส่วนบุคลาธิษฐานช่วยให้สิ่งไม่มีชีวิตมีความรู้สึก และเพิ่มความมีชีวิตชีวาให้กับเนื้อเพลง ขณะที่อุปลักษณ์ซึ่งเป็นภาพพจน์ที่ปรากฏมากที่สุด ทำหน้าที่เชื่อมโยง สิ่งที่เป็นนามธรรมกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าถึงความหมายได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งการใช้ ธรรมชาติในบทเพลงไทยมักมีลักษณะเป็นรูปธรรมและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมากกว่าการใช้ ในเชิงสัญลักษณ์ จึงทำให้การสื่อความหมายมีความชัดเจนและเข้าถึงได้ง่าย

กล่าวโดยสรุป แม้บทเพลงภาษาเกาหลีและภาษาไทยต่างใช้อุปลักษณ์เป็นภาพพจน์หลักเช่นเดียวกัน แต่มีแนวโน้มการใช้ภาพพจน์ต่างๆ ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยบทเพลงภาษาเกาหลีเน้นการสร้างอารมณ์ ผ่านสัญลักษณ์ บรรยายภาพและการตีความเชิงบริบท ส่วนบทเพลงภาษาไทยเน้นการถ่ายทอดอารมณ์อย่างเข้มข้น ผ่านบุคลาธิษฐานและอติพจน์ ความแตกต่างดังกล่าวสะท้อนแนวทางการสื่อสารอารมณ์ของแต่ละภาษา และชี้ให้เห็นว่าภาพพจน์ไม่ได้เป็นเพียงกลวิธีทางภาษาเท่านั้น หากแต่เป็นกลไกสำคัญที่เชื่อมโยงภาษาเข้ากับ โลกทัศน์และประสบการณ์ของผู้ใช้ภาษาในบริบททางวัฒนธรรมที่ต่างกัน

ในเชิงการประยุกต์ใช้ ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษา เกาหลีสำหรับผู้เรียนชาวไทย โดยเฉพาะการออกแบบกิจกรรมที่เน้นการตีความภาพพจน์ เช่น อุปลักษณ์ สัญลักษณ์ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจทั้งในระดับภาษาและวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้ยังมีข้อจำกัด ในด้านการใช้กลุ่มตัวอย่างเฉพาะบทเพลงยอดนิยมและการวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นหลัก ดังนั้น งานวิจัย ในอนาคตควรขยายประเภทของข้อมูลและเพิ่มการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่ครอบคลุมรอบด้าน และลุ่มลึกยิ่งขึ้น

7. ข้อเสนอแนะ

1. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมบทเพลงหลากหลายประเภท หรือคัดเลือกบทเพลงที่มีแนวหรือธีมเดียวกัน เช่น เพลงรัก เพลงอกหัก หรือเพลงช้า เพื่อให้สามารถวิเคราะห์การใช้ภาพพจน์ได้ทั้งในภาพรวมและเชิงลึก

2. ควรศึกษาการรับรู้และการตีความภาพพจน์ภาษาเกาหลีของผู้เรียนชาวไทย เพื่อวิเคราะห์ว่าภาษาแม่และบริบททางวัฒนธรรมของผู้เรียนมีผลต่อการรับรู้และการตีความภาพพจน์ภาษาเกาหลีอย่างไร

รายการอ้างอิง

- กนิษฐา ปันตา, จิราพร ภูวรัตน์วิวิธ, และประภัสสร ห่อทอง. (2566). กลวิธีการใช้ภาษาในบทเพลงของกระต่าย พรรณนิภา. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 3 (น. 979-990). มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- จุฑามาส เอมสุน, นิตยา บุญรอด, ปาณิศา ธรรมชาติ, วิทยา ทาต้อง, ยู หมา, และจุนหลี่ เฝิง. (2567). กลวิธีทางภาษาในบทเพลงไทยสากลร่วมสมัยของเจฟ ซาเตอร์. วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย, 6(6), 1555-1566.
- ชุตินา เพ็งสุทธิ. (2545). การวิเคราะห์เนื้อหาเพลงไทยสากลที่เกี่ยวข้องกับสถาบันครอบครัว [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ต้นหยง วงวาน, ศรชัย มุ่งไธสง, และณัฐพล สันธิ. (2560). การวิเคราะห์ภาษาภาพพจน์ที่ปรากฏในเพลงลูกทุ่ง: กรณีศึกษาบทเพลงของนักร้องหญิง ต่าย อรทัย. สังคมศาสตร์วิชาการ, 10(3), 249-261.
- พีรพงษ์ เคนธรักดิ์, และโสภี อุณหะยา. (2564). กลวิธีทางภาษาในบทเพลงลูกทุ่งอีสานร่วมสมัย. *Journal of Arts Management*, 5(2), 442-457.
- ภัทรพงศ์ สืบเพ็ง, ทิฆัมพร รัตนพิทักษ์, และกนกวรรณ วารีเขตต์. (2563). การศึกษาโวหารภาพพจน์ในบทประพันธ์เพลงของศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ณ นคร. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์รำไพพรรณี, 1(1), 30-40.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2552). พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย. ราชบัณฑิตยสถาน.
- วิเชียร เกษประทุม. (2558). หลักภาษาไทย (ฉบับสมบูรณ์). พ.ศ.พัฒนา.
- สินีนาฏ วัฒนสุข. (2549). อุปลักษณ์แสดงอารมณ์รักในเพลงไทยสากลสำหรับวัยรุ่นไทย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุจิตรา จงสถิตย์วัฒนา. (2548). เจิมจันทร์กั้งกระดาน: ภาษาวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย. โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Academy of Korean Studies. (1991). *Encyclopedia of Korean culture*. Academy of Korean Studies.
- Baek, K. (2009). A comparison of korean 'sarang' and english 'love' in conceptual metaphor [Master's thesis]. Pusan National University.
- Heo, J., Park, W., & Kim, S. (2012). Conceptualization of nunchi. *Studies in Humanities*, 33, 557-581.
- Kang, H. (2018). Traits of high-context culture in Koreans' communication. *Discourse and Cognition*, 25(2), 1-24.

- Kim, J., & Chung, J. (2023). The aspect of rhetorics in IU's song lyrics.
Journal of the Korea Entertainment Industry Association, 17(4), 107-118.
- Kwon, Y. (2014). Aspects of 'love' metaphors in Korean and English popular songs.
Journal of Language Sciences, 21(4), 1-20.
- Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors we live by*. The University of Chicago Press.
- Lee, J. (2020). A study on LIFE IS A JOURNEY metaphor expressed in CCM. *Korean Cultural Studies*, 87, 341-364.
- Maneepairoj, N. (2019). *A comparative study on conceptual metaphors of love in Korean and Thai pop song*. [Master's thesis]. Hanyang University.
- Muir, J. A., Braudt, D. B., Swindle, J., Flaherty, J., & Brown, R. B. (2018). Cultural antecedents to community: An evaluation of community experience in the United States, Thailand, and Vietnam.
City & Community, 17(2), 485-503.
- Noh, J. (2009). Variation in conceptual metaphor related to life in English and Korean.
The New Korean Journal of English Language & Literature, 51(4), 209-228.
- Perrine, L. (1956). *Sound and sense: An introduction to poetry*. Harcourt, Brace & World.
- Phan Thi Hong Ha. (2019). Conceptualization of love metaphor in Vietnamese and Korean language focusing on the illness metaphor. *Journal of Korean Language Education*, 14(1), 146-164.
- Rukprakobkij, N. (2015). *A study on metaphorical expression of Korean language and Thai language about 'sad and joy'* [Doctoral dissertation]. Chonnam National University.
- Umemura, M. (2018). A study on the shift within Korean culture on 'love' metaphor conceptualize: Focusing on the songs of Shin Seung Hun and Baek Ji Young. *The Language and Culture*, 14(3), 123-145.